

Kām. Nīris. 3, 14. — 4) *Art, Species* (= भेद): नानापुराणसंभेदाः Verz. d. Oxf. H. 18, a, 5. — 5) *das Sichmischen, Ineinanderfließen*: कृपानाम् AIT. BR. 7, 12. ऋ^० CAT. BR. 13, 8, 4, 12. लोकानाम् 14, 7, 2, 24. KĀND. UP. 8, 4, 1. प्राणानाम् TS. 6, 4, 1, 1. zweier Flüsse, *confluentes* AK. 1, 2, 2, 34. HALĀJ. 3, 47. विपारुतुद्योः Nir. 2, 24 (Sā. in der Einl. zu RV. 3, 33). LĀṬY. 10, 19, 4. R. 2, 54, 6. नदीनाम् M. 8, 356. सिन्धुसंभेदाः RĪĀ-TAR. 3, 360. वितस्तासिन्धु^० 4, 391. असि^० Verz. d. Oxf. H. 70, b, 11. संभेदावर्त RĪĀ-TAR. 3, 90. *Vereinigung, Verbindung, Gemisch* MED. झालोकतिमिर्^० MĀLATIM. 167, 4. मुन्मोक्त^० H. 312. संभोक्तानन्द^० SĀH. D. 174. काव्यार्थ^० *Be-rührung mit* 23, 22. 30, 13.

संभेदन (wie eben) n. *das Durchbrechen* Verz. d. Oxf. H. 89, b, 34.

संभेदवत् (von संभेद) adj. *zusammengetroffen, zusammengestossen*: कु-वल्पापीडेन सार्धं रणे Git. 10, 16.

संभेद्य (von 1. भिद् with सम्) adj. 1) *zu durchbohren, zu durchstechen*: तमसि सूचीमुखायसंभेद्ये Spr. (II) 4084. — 2) *zu verbinden, in Verbindung zu setzen*: घ्नारोप्यसंभेद्यं देवैरपि sc. mit einem Pfeile HARIV. 4504.

संभोक्तार (von 3. भुञ् with सम्) nom. ag. *Geniesser*: कैयगवीन^० PAÑĀR. 4, 8, 36.

संभोग (wie eben) m. am Ende eines adj. comp. f. घ्रा. 1) *Genuss* TRIK. 3, 3, 71. H. a. n. 3, 132. MED. g. 50. HALĀJ. 5, 42. पृथिव्याः पर्जन्येन संभोगः Nir. 7, 5. CAT. BR. 1, 7, 2, 16. M. 8, 200 (so v. a. *Nutznutzung*). MBH. 2, 474. BHAR. NĀṬYAC. 18, 93 (तेषु). विषयानिषयस्य Spr. (II) 6887. 1328. KATHĀS. 9, 12. MĀRK. P. 20, 21. SĀH. D. 78. KUSUM. 9, 7. रात्रि^० die *Genüsse eines Fürsten* BHAR. NĀṬYAC. 18, 45. सत्संभोगफलाः प्रियः Spr. (II) 6200. प्रिय^० *der Genuss an einem Freunde* (oder zu 2) 1015. अति^० RĪĀ-TAR. 4, 398. अ^० Spr. (II) 769. — 2) *Liebesgenuss, Befriedigung der Zärtlichkeit* TRIK. 1, 1, 127. 3, 3, 71. H. 337. MED. HALĀJ. BHAR. NĀṬYAC. 19, 75. DAṢAR. 2, 46. 4, 47. 63. SĀH. D. 127. 211. 225. PRATĪPAR. 58, a, 7. MBH. 1, 8905. स्नेहप्रणयसंभोगैः (संभोग = सेवा, अन्नपानादिविशेषप्रदानं Comm.) R. 2, 26, 31. MEḠH. 94. Spr. (II) 622. 3426. KATHĀS. 3, 69. MĀRK. P. 62, 30. RĪĀ-TAR. 1, 111. 5, 230. 6, 164. 166. Verz. d. Oxf. H. 123, a, 43. 208, b, 30. 218, b, 22. PAÑĀR. 2, 8, 10. संभोगं कर् Ver. in LA. (III) 16, 15. 21, 13. ^०प्रद्वार SĀH. D. 7, 7. 16. भार्या^० *Befriedigung des Liebesgenusses mit* KATHĀS. 21, 25. 28, 90. 31, 13. MĀRK. P. 18, 31. 126, 26. RĪĀ-TAR. 1, 308. 2, 103. 3, 504. SĀH. D. 114. असंभोगो जरा स्त्रीणाम् Spr. (II) 236. मुरत^० dass. KATHĀS. 45, 218. 834. तथा सत् मुरतसंभोगं विधाय Ver. in LA. (III) 9, 1. 2. घात्मप्रदानसंभोगैः MBH. 4, 400. — 3) so v. a. *Damer* in तिथि^० WEBER, Nax. 2, 287. — 4) = कर्ष ÇABDAR. im ÇKDr. — 5) = प्रुएडा H. a. n. — 6) = जिनशासन MED.; vgl. काय. — 7) = केलिनागर ĠĀṬĪDH. im ÇKDr.; vgl. संभोगिन्. — 8) N. pr. eines Mannes HIUEN-THSANG 1, 397.

संभोगकाय m. *der Körper des Genusses*, Bez. einer der drei Körper eines Buddha VJUTP. 3. WASSILIEW 127. fg. 263. 286. HIUEN-THSANG 1, 241. Vie de HIUEN-THSANG 231. KĪLĀKĀRA 3, 16.

संभोगयत्तिणी (so ist zu lesen) f. N. pr. einer Jogini, die auch Vinā heisst, Verz. d. Oxf. H. 109, a, 40.

संभोगवत् (von संभोग) adj. wohl = 2. भोगवत् *Genüsse habend, ein*

genussreiches Leben führend VARĀH. BRH. S. 68, 109.

संभोगवेश्मन् n. *das Schlafgemach einer Geliebten* Verz. d. Oxf. H. 116, b, 8.

संभोगिन् (von संभोग) adj. *mit einander oder gegenseitig sich geniessend* AIT. BR. 8, 2. ÇĀṆKH. ÇA. 16, 21, 21. am Ende eines comp. *geniessend*: अस्त्री^० *des Liebesgenusses sich enthaltend* KULL. zu M. 6, 26. so v. a. *im Besitz von Etwas seiend*: स्तनज्ञघनघनभोगसंभोगिनी Spr. (II) 6642. सुतसुखार्थ^० VARĀH. BRH. S. 70, 11. m. = केलिनागर BHŪRIPRAJOGA im ÇKDr.

संभोग्य (von 3. भुञ् mit सम्) adj. = भोग्य *zu geniessen, was genossen —, benutzt wird*; davon nom. abstr. ता f.: विभूतीः प्राप्य परमाः सतां संभोग्यतां नयेत् Spr. (II) 6169.

संभोज (wie eben) m. *Nahrung* BRĀG. P. 7, 5, 38.

संभोजक (vom caus. von 3. भुञ् mit सम्) nom. ag. *Koch oder Aufwärter beim Essen* MBH. 1, 7215.

संभोजन (von 3. भुञ् mit सम्) 1) n. a) *gemeinschaftliches Essen, ein gemeinsames Mahl* Spr. (II) 6888. — b) *Nahrungsmittel* SUÇA. 2, 105, 9. 300, 13. 411, 21. — 2) f. ई *ein gemeinsames Mahl*: संभोजनी नाम पिशाचभिता ĀPAST. 2, 17, 8. संभोजनी नाम पिशाचदक्षिणा MBH. 13, 4316. M. 3, 141.

संभोजनीय adj. *zu speisen* BRĀG. P. 10, 20, 29.

संभोज्य adj. 1) *genossen werdend, geniessbar*: नानाशकुनिसंभोज्यैः फलैः MBH. 13, 638. — 2) *mit dem man zusammen speisen darf*: अ^० M. 9, 238. MBH. 12, 4046. — 3) *zu speisen* BRĀG. P. 1, 14, 43.

संभम (von भ्रम् mit सम्) 1) m. am Ende eines adj. comp. f. घ्रा. a) *Verwirrung, Aufregung; eine aus einer heftigen Gemüthsbewegung hervorgehende Hast, grosser Eifer*; = संवेग, वरा AK. 1, 1, 2, 34. 3, 2, 26. H. 322. a. n. 3, 474. MED. m. 55. HALĀJ. 4, 37. = साधस TRIK. 3, 3, 304. MED. = भीति H. a. n. अघिकारित M. 4, 118. संभमे तुमुले सति MBH. 1, 4160. संभमेघसंभमः 3, 16079. 13, 3519. Spr. (II) 1628. दुर्भिक्षे संभमे वापि MĀRK. P. 14, 70. जगतः (= प्रलय NILAK.) HARIV. 4511. राक्षाम् VARĀH. BRH. S. 4, 19. संभमाडु तिथितः so v. a. *eitigst* MBH. 1, 764. एक्यागच्छ यशोदे त्वं संभमात्किं विलम्बते HARIV. 3457. R. 1, 48, 23 (49, 23 GORR.). 2, 23, 6. 60, 5. 16, 62, 11. R. GORR. 1, 4, 67. 111. 3, 60, 8. 69, 13. 4, 32, 6. 5, 33, 24. 57, 2. SUÇA. 1, 333, 4. 2, 349, 5. MEḠH. 22. RAḠH. 11, 25. KUMĀRAS. 3, 56. ÇIÇ. 9, 71. Spr. (II) 870. 2018. 3866. 4253. 4883. 5464. KATHĀS. 18, 17. 20, 52. 26, 176. 49, 118. 58, 117. 61, 70. 64, 10. 72, 139. 98, 40. Verz. d. Oxf. H. 21, a, 2. RĪĀ-TAR. 2, 101. 3, 498. 5, 306. DAṢAR. 1, 38. SĀH. D. 142. 171. 221. 237. 83, 21. PRATĪPAR. 21, b, 9. 53, a, 1. BRĀG. P. 1, 18, 4. PAÑĀR. 52, 16. संभमेणा स्नेहः (अनुमीयते) SARVADARÇANAS. 18, 19. मदभिषेकार्थम् R. GORR. 2, 19, 2. गमनं प्रति 20, 6. संभमं गम् MBH. 3, 15660. संभमं परमास्थाय R. 1, 63, 27 (65, 32 GORR.). संभमं कर् in *Aufregung gerathen* MBH. 1, 6026. KATHĀS. 38, 130. BRĀG. P. 3, 31, 47. 10, 77, 10. Verz. d. Oxf. H. 259, a, 22. बहुसंभमक्रिया 21. तमेवार्हसि कर्तुं त्वं मत्प्रस्थानाय संभमम् *denselben grossen Eifer musst du an den Tag legen bei* R. GORR. 2, 19, 2. संभमं त्यज् *sich beruhigen* 4, 13, 39. वि-मुञ् 3, 28, 4. Am Ende eines comp.; voran geht dasjenige a) woran die *Verwirrung* oder *Aufregung* wahrgenommen wird. राष्ट्र^० HARIV. 5268. द्वाःस्थ^० KATHĀS. 20, 49. — ß) was die *Verwirrung* oder *Aufregung* bewirkt: अभिषेकार्थं मम